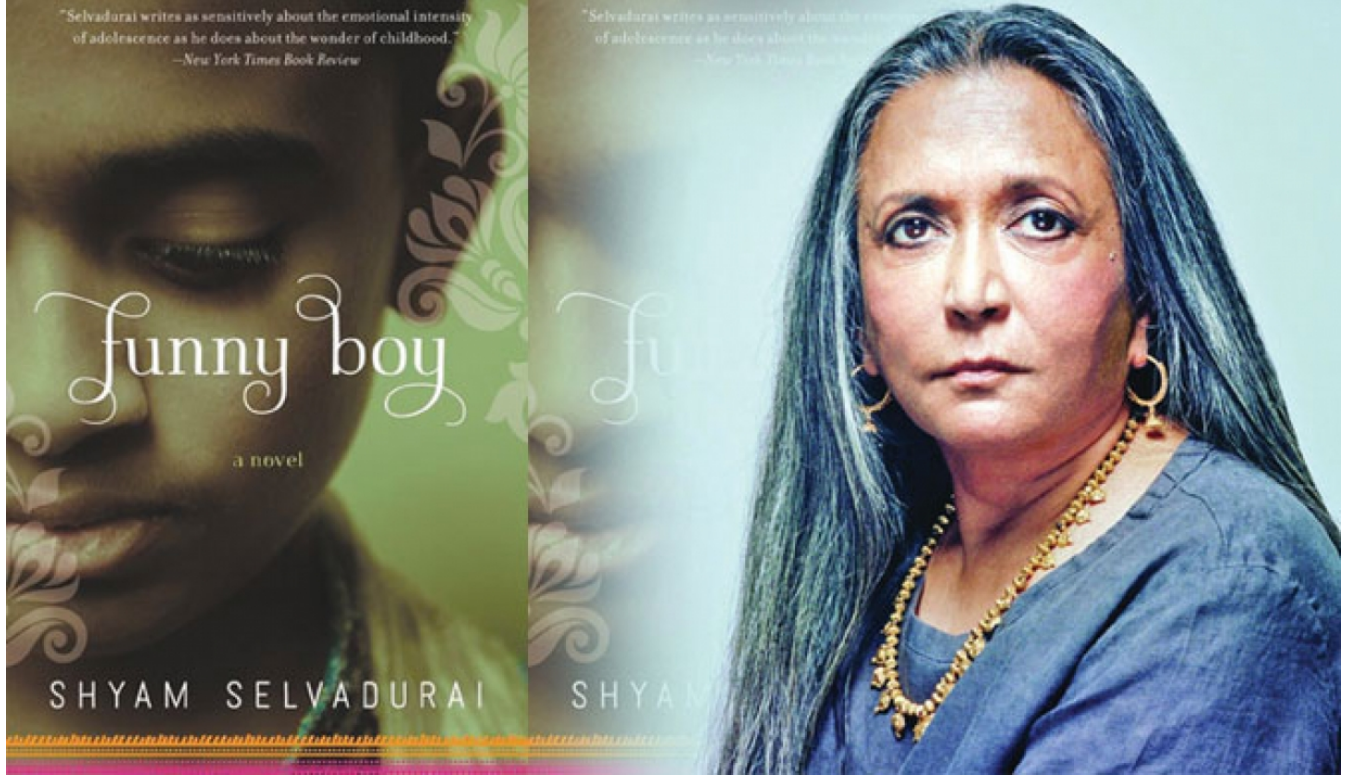

கடந்த பிசம்பர் 04 2020இல் CBC Gem இல் தீ பா மதே தாவின ‘ஃபனி பாய்’ சினிமாவின் கனடா தழுவிய காட்சிப்படுத்தல் நிகழ்ந்தது. நான் பார்த்தனே. ஆயினும் கணினியில் பார்த்ததில் அது போதுமான விகாசம் கிடதை திருக்கவில்லை. அதனால் மீண்டும் Shyam Selvadurai யின் Funny Boy நாவலுக்குள்ளும் சினிமாவுக்குள்ளும் புகுந்து வளையறேனே.

நாவலின்போது சினிமாப் பிரதியின் பிரவசேம் அவ்வளவு அவசியமில்லையென முன்பெல்லாம் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் பிரசனை எழுந்துள்ள இந்தச் சமூகநிலைக்கு அது அவசியமென்று பட்டது. ஏனெனில் ஒரு நாவலை சினிமா ஆக்குவதென்பது தழுவிய எழுத்துதல், அதன் பாதிப்பில் எழுத்துதல், அதன் பிடித்த ஒரு பகுதியை மய்யமாக்கி

குறபாடகளைக் கொண்டுள்ளது என்பதை மறுப்பதாகாது. அது ஒரு மிகச் சிறந்த சினிமா அல்லவென்பதையும் ஒரு நிதானமான பார்வை உணர்வதைத் துவிடும். ஆனால் எல்லாவற்றையும் தாண்டிய இன்னொரு நோக்குநிலையும் உண்டு. அது தவறவிட்டுவிடக் கூடாது.

தீ பா மதே தாவின பதினரை தாவது படபைபு இது. ஆரம்பத்தில் விவரணப் படங்களில் ஆரம்பித்த இவரது முயற்சி, 1988இல் Martha Ruth and Edie மபலமாகத் தான் முழுநீளப் பட நிறையாளுகையில் இறங்குகிறது. 1996 இல் Fire வளையாகும் வரை இவரது சினிமா எதுவும் சிறப்பான வற்றுகளை, விருதுகள் தவிர்த்து, அடரைத் திருக்கவில்லை. ஆனால் Fire சினிமா பெரு விமர்சனங்களை எதிர்கொண்டதோடு வர்த்தகரீதியிலும் வற்றுகளை அடரைத்தது. தொடர்ந்து இந்த Trilogy வரிசையில் Earth (1998) உம், Water (2005) உம் வளையந்து கீழ்த்திசைப் பண்பாட்டினடியான மானமியங்களை விடும்பாகப் பார்க்கிற மறே குலகின் சிறந்த விமர்சனமாகவும், பரிசுகள் வகையாகவும் வற்றுகளைக் கட்டிக்கொண்டது. என்றாலும், Fire இன் விமர்சன வற்றியை ஏனையவை அடரைத்துவிடவில்லை. ஆனால் இந்த மபினு சினிமாகளும் அதனதன் குறபாடகளுடனும் உலக சினிமா உலகில் தீ பா மதே தாவின பெரரை நிலநாட்டின. 'ஓபனி போய்' நவீனத்தின் விசை ஊற்றுக்கொண்டிருந்த ஒருபாற பிரசனையிலும், துயக்கப்பட்ட காமத்தின் கணங்களிலும் வாசகன் வகெுவாக ஈர்பட்டிருந்தான். பிரதியில் வாசகன்போல், சினிமாவில் பார்வையாளன் விமர்சனமென்பதை பெருமளவு நம்புவன் நான். தீ பா மதே தாவின படபைபு வற்றிகள் இவ்வண்ணமே நிறுவப்பட்டன. 'ஓபனி போய்'யில் அந்த வற்றிக் கணங்களை அரசியல் ஒரு மகேமாய் மபிப்போனது.

நாவலரை சினிமாவாகக் கும் விஷயத்தில் தீ பா மதே தா நிறைய யோசித் திருக்கவணே டும் . அவர் 2012இல் வளையிட ட சல் மான் ருஷ்டியின் ‘மிட நறை சில ட் ரன்’ தீ விர பார் வையாளனால் மட் டமாக உணரப் பட் டது. நாவல்களரை சினிமாவாகக் கவது, ஓர் நல் ல சினிமாவை எ டுப் பதவை வி டச் சிரமமானது. அது தன் சொந்தக் கதையை சினிமாப் பிரதியாகக் கும் திறமமெ ட்டும் க கொண்ட தில் லை. அதற்கு மலோக அது இன்னொரு ப டபை பாளியின் உணர் வரை தான் கொள் ளுதலும் ஆகிவி டுகின்றது.

சத்யஜித் ரயீன் ‘பதரே பாஞ்சாலி’ 1929இல் வளையி வந்த விபி திபி ஷன் பந்தரோபாத்யாயின் நாவலரை தழுவியது. 1962இல் வளையி வந்த Harper Lee இன் ‘To Kill a Mockingbird’, Mario Pazoவின் ‘The God Father’ (1972), மற்றும் Kazuo Ishiguroவின் ‘The Remains of the Day’ (1993) ஊடாக Greta Gerwigஇன் Little Women (2019) வரை பன்ன ிறு நாவல்களரை ஆதாரமாகக் கொண்ட சினிமாக்கள் வளையி வந்து வறெ றிய டநை திருக்கின்றன. ஆனாலும் ஷ்யாம் சலெ லதுரையின் The Funny Boy (1994) ஐ சினிமாவாகக் கும் போது அரசியல் , சமிக் கம் , கலாச சாரம் சார்ந்த பல வறே அம் சங்கள் குறுக்கி டக்க டிய வாய் ப் பிருந்ததரை முன்ன டியாக அவர் அனுமானித் துக் கொண்டிருக்க வணே டும் .

‘ஓபனி பபோய்’ உண்மையில் ஆறு கதகைளால் இணைக் கப் பட் ட ஓர் நாவல் வ டிவமாகும் . 2007இல் அ டர் கோபாலகிருஷ்ணன் வளையி ட ட ‘நாலு பணை ணுகள்’ அவரின் ஏனையை சினிமாக்களான ‘எலிப் பத் தாயம்’ (1981), ‘ஸ் வயம் வரம்’ (1972), ‘மதிலுகள்’ (1990), ‘விதயேன்’ (1994), ‘நிழல் குத்து’ (2002) போன்றவை போல் அமையாவி ட டாலும் , தகழியின் நான்கு சிறுகதகைளின் நாயகிகளரை ஊ டா ட வி ட ட தான இது சிறந்த பார் வையாளன் சினிமாவாக இருந்தது.

ஆறு கதகைளரை உள்ள டக்கிய ‘ஓபனி பபோய்’யில் ஆர்ஜியின் கதரை முக்கியமானதெனினும் , அவ் வீ ட்டு வலையைக் காரியான ஜானகியி டத்திலும் ஓர் கதையைக் கொண்டிருந்தது. அந்தக் கதரை சினிமாவில் விகாசம் பறெவில் லை. அம் மாச சியி டம் ஓர் கதரை இருந்தது. அது 1958க் கதரை. ராதா-அனிலி டம் ஓர் காதல் கதையை னை பல கதகைளின் க ட மாயிருந்தது ‘ஓபனி பபோய்’ நாவல் .

‘0000 0000’:00000000 000000000000

Written by - -தவேகாந் தன் -

Tuesday, 29 December 2020 23:30 - Last Updated Tuesday, 29 December 2020 23:52
